

Szerkesztőség

Rimaszombat, Pokorági-utca
1-ső szám — Ide intéendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem foga-
dunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.

MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.

Kiadó-hivatal:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1 szám a. a. könyvnyomdában.
— Ide intéendő a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszólá-
lások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasásos petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Bélyegdíj minden beiktatás
után 60 fillér.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legzélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Pusztulásban — reménysugár.

Gazdáink reménye a nyári időszak napsu-
garaitól megaranyozott kalászokban és az őszi
időszak jó gabona áraiban szokott jobb sorsa iránt
felébredni.

Most az egyszer a tél ködét törö át a remény-
sugár, hogy gazdáinkra nehezől egy kemény
esapás sulyos következményei lesznek enyhítve.

Igaz hogy nem minden gazdára, hanem csak
szőlőgazdákra mosolyg most egy jobb kilátás,
esabító jövőbeli képe, de így is a magyar gaz-
dák százezrei sorsának javításáról van szó, úgy
hogy egy jobb jövőt, szőlőfürtökben gazdag tö-
kéket, jó fajta tüzes magyar borral teli hordókat
ígérő kormányreformról kötelességünk megemlé-
kezni.

Mindenki megfogja érteni, hogy a szőlők
rekonstrukcióját ezéző törvényjavaslatról van szó.

És meglepő, hogy *egy ügyvédnek kellett* a
földművelés ügyünk élére állani, hogy szőlőink
pusztulása megállítsassék, hogy a károsult kopá-
r szőlők újra beültetessenek, a kukorica és
krumpli helyébe ismét szőlőtermő tökéek jöjjenek.

Ez a közgazdasági ügyekbe bátran belevágó
ügyvéd és politikus Darányi Ignác, jelenlegi
földművelésügyi miniszter, ki a *legjobb kortespoli-
tikát* kezdette meg, a károsított és *elnomorított*
magyar gazdák, szőlőbirtokosok lábra állításával,
a nép, az állam legerősebb támasza javának elő-
mozdításával; és ezt a kortespolitikát, a mely az
elpusztított szőlők helyreállítására vonatkozó nagy-
szabású törvényjavaslat benyújtásában, és remél-
hető megvalósításában nyilvánul, örömmel üdvözli
mindenki, kormánypárti, ellenzéki, minden ma-
gyar hazafi, mert itt nem pártpolitikáról, hanem
a nemzetnek a végpusztulástól való megmenté-
séről, a nép nyomorának enyhítéséről, a gazda-
közönség egy hatalmas részének jobb sorsra ve-
zetéséről van szó.

Magának a javaslatnak közelebről megha-
tározott ezéjja, hogy Magyarországnak jó rész-
ben elpusztult szőlő helyreállítsassanak, a szőlők
ujjonnan leendő beültetésére a szőlő gazdák

oly közvetlen állami segély nyujtassék, hogy még
a legnyomorultabb gazda se legyen arra kárhoz-
tatva, hogy összetett kezekkel nézze kipusztult
szőlőjét, hogy tehetetlenül lássa romlását, és vi-
szont, hogy a nemzeti jövedelem se esonkittassék
évente 30 millió forinttal.

Ez a 30 millió veszteség nem nagyítás,
mert statisztikai adatok szerint hazánk szőlőterü-
lete mintegy 800000 boldat tett ki, a melynek
legnagyobb része elpusztult.

És ennek a csapásnak súlyát emeli az is,
hogy a szőlőterületnek jó része olyan kiscgazdák
birtokában van, kik önéreájükből szőlőiket helyre-
állítani egyáltalán nem képesek, minthogy ezen
művelet költségei a talaj értékét jóval felülha-
ladják.

Ilyen viszonyok közt már régen felmerült
annak szüksége, hogy az állam maga nyujtsen
segédkezet a termelőknek, és az ily irányuelső
mozgalom az *országos magyar gazdasági egyesü-
lettől* indult ki 1890. évben, s öt évi vajudas
után a teljes pusztulás megásott sirja előtt szülte
meg az állam támogatást egy törvényjavaslatban.

Az új törvényjavaslat szerint a támogatás
két részből áll, és pedig szőlővesszőknek és olt-
ványoknak a gazdaközönség részére méltányos
áron való kiszolgáltatásból, másodsor olesó és ki-
esi részletekben visszafizetendő kölcsönök *nyujtá-
sából*.

E végből a földművelési kormány hegyvidé-
keken nagy mennyiségben fogja a szőlővesz-
szöket és oltványokat termelni, *köteles bárki-
nek* esekély árért vesszőket kiszolgáltatni, egyut-
tal felállítatik egy központi kísérleti állomás,
nagyszabású, okszerű szőlőműveléssel, rendszeres
tanfolyamokkal, a melyekben bárki is részt ve-
het, s mindezen ezélokra befektetési költségül
1200000 frt állapított meg.

Végre, a mi a szőlőbirtokosokat legjobban
érdeklő, a kormány nekik *25 milliónyi hitelt nyit,*
a melyből nemcsak magánosok, hanem egész
községek is részesülhetnek kölcsönben.

A kölcsön nem haladhatja túl a szőlőterü-
letre szükséges szőlővesszők és karók teljes költ-

ségének, a szőlő termőképességének beálltaig fel-
merülő művelési költségek felének, az első kamat
és törlesztési járadék esedékességeig felmerült s
a tartalékalapba biztosíték gyanánt befizetendő
egy évi kamat és törlesztési járadék összegét. A
kölcsön 15 évi egyenlő részletekben fizetendő
vissza, ezen részletek hegy *községek és szövetke-
zeteknél* 4³/₄, a magánosoknál 5¹/₂ százalékot tul
nem haladhat. Az első részlet az ötödik év okt.
1-én esedékes.

A fontos javaslat pénzügyi programját
ezen fővonásokban adva, szintén oly kedvező,
hogy minden gazda annak őszintén örvendhet.

Hisz sokan vannak vármegyénkben is, akik
a szőlők pusztulása folytán pusztultak el, sok
szép szőlőhegyünk áll kopáron, és sok most éli
a végelpusztulás utolsó vergődését.

Tehát nálunk is van ok, hogy mihelyt a
törvény erőre emelkedik, s mihelyt a rekonstruk-
tio megindul, *itt vármegyénkben* is megindítsassék
a mozgalom, a *kellő vesszők és kellő hitelösszegek*
vármegyénknek is rendelkezésre álljanak.

Az azonban már mégis megbotránkoztató,
hogy valahányszor egy ilyen nagyobb szabású
közgazdasági reformról van szó, és kérdezzük,
hogy vajjon ki hajtsa azt végre, azzal kell felel-
nünk, hogy ninesen senki!

A vármegye mint közigazgatási törvényha-
tóság körébe végre is nem tartozik, az alispán,
a jegyző, a főszolgabíró urak végre is nem fog-
lalkozhatnak szőlők rekonstrukciójával, kölcsönök
lebonyolításával.

Az egyedül erre hivatott közeg, a gazdasági
egyesület, a mely azonban sajnos, vármegyénkben
csak papiroson létezik, mert a működést követke-
zetesen nem veszi fel, annak daczára, hogy nap-
ról-napra merülnek fel nehéz, fontos közgazda-
sági kérdések, a melyeknek megoldása, de ennél
is kevesebb, a felsőbb helyen megsütött peesenye
elfogyasztása, egyenesen megkövetelik a gazda-
sági helyi együletet.

Mert végre is, hová forduljon a gazdakö-
zönség segély és támogatásért?!

Első sorban is egyes-egyedül tetemes áldo-

T Á R C Z A.**A rablófőnök.**

Irta: FERDINANDY ELLA.

Ne ijedjenek meg! Nem lesz benne sem gyilkos-
ság, sem rablás, még csak egy árva pisztolylövés sem.
Semmi szenzáció. Hanem —
Kinézése után kapta nevét. Magas, erőteljes alak
volt, öszbevegült haj és szőfékete, sűrű, örökké össze-
vont vastag szemöldök. Arcának kifejezése mord. Szinte
természetszerűen taláta volna az ember, ha lelkét egy se-
reg bűn terheli.

Pedig legfeljebb egy soha be nem hegedő seb, egy
mély szomorúság tette azt nehező.

Többnyire déliben lehetett őt látni, kutyakorbácsos
a kezében, melylyel irgalmatlanul elverte mindazokat,
kik hirtelen haragját magukra vonták, — és négy gyö-
nyörű teremtés kíséretében. Feltűnő szép négy leánya
volt a rablófőnöknek. Frissek, elevenek, csupa kecs
mozdulataiban. A legnagyobb lehetett husz, a legkisebb
tizennégy éves. Ha leányaira vetette szemét, az végtelen
szelidséget, esodálatos gyöngéd kifejezést vett fel, és oly
büszke volt rájuk! Végtelen tisztelettel fogadták minde-
nütt, a kutyakorbács és nagy vagyonának híre mély,
rettegésseljes respektust szereztek számára.

Mord tekintete távol tudta tartani az udvarlókat is.
Fenyegető tekintete azt látszott mondani, az egyszeri
spanyol herceg módjára: „Hyas, son mias!” Leányaim
az enyémet, senkinek sem adom, e megmaradt kincs
megvédelem életemmel is!

Nem számolt ezekkel a esodálatos érzelmekkel,
mik egy fiatal leányszívben keletkeznek; a hirtelen tá-
madt vágyakkal, mik rózsássá festik az arcot, mély tűző
ragyogást adnak a szemeknek.

Mikor a tavasz beköszönt s minden föl pattant rügy
azt sugja: élj . . . minden kinyílt illatos virágkehely:
szeress, örülj az életnek!

Darvas — a rablófőnök — csak azt látta, hogy
minden évszaknak megvan a maga mulatsága. Tavasszal
a séták, nyárran fűrdözés, ősszel vadászat és télben kor-
csolya. fiatal lányoknak ez mindig elég.

— Papa, hát a balok? A turistamulatság mindig
oly jól szokott sikerülni?

Darvas elbámult.

S ez neked jut eszedbe Sári? Tudod már a holna-
pi leezkét?

— Mint rendszeren, papa — a kis lány nem tági-
tott; — de Editnek már nem kell tanulnia: husz éves!
És aztán minek tanultunk táncolni? minden ezél nélkül
járattad a táncmestert hozzánk? Es Valéria is mehete
ne már

— Hallgas, hallgas! Ők nem akarnak menni! Majd,
hogy meghűljenek! Azért öröködöm annyira fölöttetek?
S azzal a két nagyobb lány elé állott:

— Ugy-e hogy nem gondoltok olyan haszontalan-
ságra?

A két lány fölugrott, egyik apja nyakát karolta át,
másik kezét kapta meg s szóval ki nem fejezhető kö-
nyörgéssel tekintettek fel hozzá.

— Edith a legszebb paripát vezzem meg számodr-
ra, csak bálba ne menj Lovagolni ugyis jobban szeretsz
mint táncolni!

— Papa, csak egy egyetlen egy bálba vigyél el!
— Es te Vali, nem inkább szeretnél utazni? Nyár-
ban beutazzuk Svájezot. A havasok, a remek vidék . . .

— Papa csak egy, egyetlen egy bálba vigyél el!
— Ez is! Összebeszélték a halátlanok! — Elkese-
redéssel hagyta el leányai szobáját.

Azontul mindennap néhány hangverseny és bali
meghívót volt alkalma összetépni. A nyomorultak! Hadd
ugráljanak, de neki hagyjanak békét!

Hanem azért, mikor a lányok nehéz sohajjal le-
mondtak minden mulatságról, egy nagy kartont czipel-
tetett szobájukba:

— Nem kell paripa: nesze, itt van hát a bali ruha!
Te pedig Vali majd egész nyáron gondolkozhatol azon,

ha egy mulékony bál helyett — nem tovább tartott
volna-e a svájezi ut!

Azzal kirohant a lányok halálkodásai elöl.

— A kisasszonyok bálba mennek! Hallatszot a ko-
mornától kezdve le egész a lovászíg. A kisasszonyok
bálba mennek! Nagy esuda, hogy az a vad apjuk egy-
szer mégis elviszi!

Az nap ugyan a háznép nem oszthatta a kisassz-
onyok örömét, mert a rablófőnök kegyetlenül osztotta min-
den esekély hibáért az ütéseket eselédsége között, miket
asztán gyorsan beheggesztett egy-egy bankó. Máskep nem
is lehetett volna kitarítani házában.

Teljes bali diszben állott a két szép lány . . . Fe-
hér izléses ruha, boldogságtól kipirult arzoeska, nedves,
fényes szemek. Apjuk elagadtatással bámulta őket.

Ekkor Edith a szomszéd szobába fut, egy sűrű fá-
tyollal borított nagy kép előtt áll meg, hirtelen letépi a
fátyolt és fölkiált:

— Nézd, anyáeskám, nézd, milyen szépek vagyunk!
És te mégis elhagytál minket, elmentél tőlünk mind-
örökre! — S azzal szivtépő fájdalommal borul a kép elé
s hangosan fölzokog . . .

Apja tompán felnyög . . . Minden szem megneved-
sül. A négy szép lány összekulesolt kézzel tekint fel azon
anya képéhez, kin, bár még kicsiny korokban hagyta
őket magukra, folyvást a gyermeki szeretet forró vágyá-
val esüggnel, a kire várnak, hátha egyszer mégis visz-
szatér . . .

S mikor a megindulást leküzdik s a koesi elrobag,
hogy a két ifju lányt ama káprázatos fényű új világba
röpitse, minő egy bálterem s a két kisebb a jövő arany
képeivel zárja le szemeit álomra, kezdődik az interview
a eselédszobába:

— Maga, Babi, husz éve van itt szolgálatban. —
Mondja csak, hova lett a Nagysága?

— Tudja, Róza — felel az ezer ránczezal borított
képtű vén szakácsné — ön nem szerettek fecsegni. Nem
szeretném megköstölöni azt a korbácsot. Elment —

zatok nélkül esakis a gazdasági egylethez, a többi ut már drágább.

Ép azért ezen fontos alkalomból is felhívást intézünk gazdaközönségünkhöz, sűrűsége a gazdasági egyesület újalkotását, ebben keresse a tett embereit a kik készek és tudnak is dolgozni, hogy a gazdasági reform áldásait ezen csatornán vezesse le vármegyénk közönségére mert csak hathatós végrehajtás, hathatós közbenjárás mellett lehet az új törvényjavaslat is a *végpusztulásban reménységjár!*

Városi restauráció. Bornemisza László megyénk népszerű alispánja e hó 20-ára tüzvén ki a városi tisztikar megválasztását, a képviselőtestület tagjai e fontos aktusra csaknem teljes számban jelentek meg a város közgyűlési termében. A restauráció annyiban különbözött az eddiektől, hogy ezuttal a választás alá eső tisztviselők — a mint előre jeleztük — egytől-egyik újra mind megválasztattak, minek folytán a tisztújító közgyűlés nem tartott tovább egy óránál. A gyűlés elején Szabó György polgármester a maga és tisztársai nevében hat év előtt nyert megbízatását letévén, jelezte a közgyűlés eléjén, egyáltalán indítványozta, hogy a tisztújítás megejtése céljából egy Molnár József, Tibély Zsigmond és Lengyel Pál tagokból álló küldöttség hívja meg az alispánt. E küldöttség kíséretében rövid idő mulva Bornemisza László alispán megérkezvén, elfoglalván az elnöki széket, rövid beszédet intézett a képviselőtestülethez, melyben jelezte a tisztújítási aktus fontosságát, mely ez alkalommal annyival jelentékenyebb az eddieknél, mert a kor politikai hangulata sejtetni engedi azt, hogy a városok képviselőtestületei ezuttal utoljára gyakorolják legszebb alkotmányos jogaikat. Ezután bizalmi férfiakul kijelöltettek Bakcsay István, Török János, Dapsy József és Samarjay János, — kandidáló bizottságra: Abonyi Pál, Török János, Szabó Samu dr. és Molnár József. A kijelölés, tekintve azt, hogy az egyes tisztai állásokra egy-egy folyamódvány érkezett, alig néhány percet vett igénybe s a tisztújítást vezető elnök-alispán előterjesztésére egyhangulag megválasztattak: polgármesterré *Szabó György* (ezuttal hatod ízben s így Rimaszombot polgármestere legrégibb az országban), építészeti tanácsossá *Jaczkó Pál* mérnök, közigazgatási tanácsossá *Kovács József*, gazdasági tanácsossá *Elthey Frigyes*, számtanácsossá *Szontagh Károly*, árvászeki előadóvá *Huszth Lejos*, városi ügyvezetkő *Kishonthy Gyula* és *Intitőrész Endre* ügyvegek, pénztárossá *Patay János*, közgyűléssel *id. Süteő István*, alkapitányává *Barna Imre* és anyakönyvvezető irnokká *Kombóssy István*. Ez egyhangú választás megejtése után Szabó György polgármester mondott meleg köszönetet a maga és tisztársai iránt nyilvánult rokonszenvért, igérvén, hogy lelkiismeretes munka és szorgalom által mindent elfognak követni a város fokozatos fejlődése érdekében. Végül Molnár József tolmácsolta a képviselőtestület köszönetét az elnök alispánnak, kinek tapintatos vezetése a tisztújító közgyűlést lélekemelő ünnepélylő emelte.

Villamos világítás Rimaszombatban.

Pályám és életezélem lehetlenné tették, hogy valaha Rimaszombot lakosa legyek. Még csak közelében sem lakhatom annak a kedves városnak, amelyhez gyermekkorom legszebb emlékeim fűződnek. Az érdeklődésem ifjúságom bölcsője iránt a távolban sem tud esőkkenni, sőt mint ideál, e kedves város gyarapodása, emelkedése képezi vágyaim célpontját. A távolság, mi elválaszt tőle, nem esőkkenti, sőt inkább növeli bennem a sovínizmust és ragaszkodást e város iránt. Különösen mikor azokat

— De nem magában — siet Janesi a lovászfő felé, aki már ismeri az „urak dolgát.”

— Nem igaz. A rossz nyelvek mondják csak. A nagysága egy angyali lény volt. Jusztt olyan, mint Edít kasszonyunk. De nem vadembernek való. A nagyságos ur nagyon szerette: csak hogy mit ér az, hogy ha nem hitt neki? Egyszer karjain hordozta, akár egy gyermeket, máskor meg megakarta ölni, mert azt képzelte, mást szeret.

— A Friczi bárót...

— Hogy a esoda verje meg rossz nyelvetet, ugrik föl Pábi mértesen, hanem a Janesi nem várja be a főzökánál való argumentálást, inkább megfut, semhogy megad a magát.

És a sőtét embernek, kinek neje nem bírta kiállani sem túlzása menő gyöngödségét, sem örült féltő dühét, látnia kellett, hogy megmaradt kinese után idegen ember nyujtsa ki kezét.

„Neked hagyom a gyermekeket. Tedd jóvá velők szemben a mit ellenem vétettél...” E pár sort hagyta hátra a gyönyörű asszony, mikor örökre buesut veti a háztól s elment, hogy egyedül e az mély titok. Semmi biztosat sem lehetett megtudni.

A turista bál után nemokára Felvényi Miklós huszárfőhadnagy kérte meg Edith kezét. Apja vigasztalhatatlan volt. Hanem mikor belátta, hogy sem ígérlet, sem fenyegetés nem használ a szerelmeseknél, beadta derekát:

— Menj, csak menj... Elhagytok egyenként: anyátok lányai vagytok éppen... S ha Edít apja elkeseredett tekintete után nem pillantott volna fel völégénye szerelmét sugárgzó, könyörgő szemébe, nem bírta volna elhagyni apját. Így ment, rábizva magát új hűségese vezetőjére...

Most is látni Darvast, vagy mint ismerősei zord kinézése után elkeresztelték, a rablóőnököt, már most három szép leányával. Még féltőbb aggálylával őrködik fölöttük, és aki ezekre veti vágó szemét, el lehet rá készülve, hogy kemény harozót kell vinnia...

„Hysas hon mias!”

az általános, közérdekű szempontokat veszem ohajaim alapjául, amelyek közforgalmi és közgazdasági tekintetben Rimaszombot és Gömörmegye fejlődését lettek volna hivatva előmozdítani és amelyek a legtovábbra lettek elkerülve annak idején. Azok a nehezen fejlelhető érdekmellőzések, amelyek Rimaszombot megérdemelt fejlődését visszavetették, csak erősítik, csak növelik bennem ezt a sovínizmust Szeretném tudni, látni, hogy ez a város halad, másokat megelőz — csak azért is! Hogy kiknek a bosszúságára történik Rimaszombot haladása, rohamos fejlődése: az engem nem érdekel De hogy ez a haladás, ez a fejlődés minél gyorsabb, minél irigységkeltőbb legyen: azt kívánom, ohajtom.

Ez az oka, hogy sajnosan esik tapasztalnom, hogy Rimaszombotban egy, a műveltség és haladás igényeinek megfelelő irányban, a közvilágítás javítása felé nagyon kézs lépés történt azóta, hogy én ott, mint kis gimnazista, gumiparittyával bevertem az utcazi világítás gyarló eszközeit: a petróleum lámpákat. Az a sokoldalú, rohamos fejlődés, ami Rimaszombot az utolsó évtized alatt régi alakjából kiforgatta, egy kised mintavárosi emelte: még kirívóbbá teszi a városnak ezt a szembetűnő hiányosságát.

Nem kutatom most az okokat, melyek ezen a téren a szükséges lépések előtt akadályul fölhalmozódtak. Csak annyit jegyzek meg, hogy a magyar állam főnállásának ezedik évében nagyon helylén való lenne, ha ezen a téren is történék valami Rimaszombotban. Kis városok, amelyek alig mérközhethetnek akár politikai, akár közgazdasági tekintetben Rimaszombottal: évek óta villamos fényvel világított utcaikkal, köz- és magánépületeiket. Igaz, kevés számmal vannak meg ezek a városok; de ha számukat Rimaszombot is szaporítaná, ez csak emelné e szép város előnyeit, amiket sokkal nagyobb városok eddig is irigykedve emlegetnek.

Es Rimaszombotban a villamos világítás létezése sokkal kevesebb kerülne, mint a legtöbb más városban. Ott van a Rima, ami a városon végig folyik; alkalmas módon 15—20 lóerőt könnyen kifejt ez a folyó egy dinamógép állandó mozgására, amely a város főbb vonalain mintegy 4—5000 méternyi fővezetékben 2000 volt erejű váltakozó áramot hozna létre. Ez a vezeték hosszúsága és a 2000 volt feszültség tökéletesen elég arra, hogy az egész város ellátásának a fővezeték alkalmas pontjaira helyezett tranzformátorok segítségével folytán villamos világítással. A főtörök és főbb utcazi fontosabb pontjain 30 voltos, 1000 angol gyertyafényű ilylmpák, a többi közvilágítási célra 10-es és 16-os izzólámpák volnaának alkalmazandók. A 2000 voltos főáram azonkívül, hogy a tranzformátorok által, indukció útján kellett mellékáramot szolgáltatna, még ipari célokra is volna fordítható. De ettől eltekintve, mint oleső és kényelmes, ezenkívül fölőte biztonságos világítás a magánosok által i előreláthatólag oly mértékben vétetnék igénybe, hogy a berendezési és üzemköltségek nagyon könnyen megtérülnek. Kereskedések, kávéházak és vendéglők minden-esetre ezt a ezélszerű világítást vennék igénybe a mostani kezdetleges, és sokféle kellemetlenséggel, sőt veszedelemmel járó petróleumvilágítás helyett. A rendszer világitásra szolgáló 16-os izzólámpa ugyanis óráként alig kerül 4—5 krajczárba; míg a petróleumlámpák, különösen a sok olajat emészető központi és sugaras égők rendszerével ezt a költséget megháromszorozzák.

Hogy milyen rendszer szerint épüljön a vezeték, erről beszélni ma még korai volna. De mindenesetre előrebocsátandónak tartom, hogy a vegyes vezetékrendszer oly formán volna esztétikai szempontból ezélszerű, hogy a fővezeték tetőtartókon, a házak fölött fusson körül a városban, az utcaeresztésekénél pedig kábelek alkalmaztassanak. Ez a rendszer veszedelemmel sem jár a közforgalomra nézve, és az utcaikat nem esőfitja el a vezetéképítők szembetűnő érdeje.

A földolog volna a kezdeményezés. Hogy a kezdeményező ki legyen, a város-e vagy magánvállalkozó; — ez mellékes. Akárki állna a vállalat élére, két fontos eszelt bizton elérne. Először: Rimaszombot ezélszerű, oleső és a város érdekeit és szépségét emelő közvilágítást nyerne; másodsor: az illető igen jól kamatoztatna befektetett tőkét. Mert az egész berendezés nem kerülne többé 25—30000 frtnál s ez a tőke nettó jövedelemként bizonyosan hozna legalább 8—10%-ot, ami a mostani kraehos közgazdasági viszonyok mellett elég eredménynek tekinthető.

Mihályfalvy.

KOVÁCS ZSIGMOND.

Elszomorító, de igaz, hogy felvilágosodottsággal büszkélkedő korunk csak igen ritkán mutat fel hivatásunknak élő „valódi” embereket, — s midőn egy-egy ilyen alak váratlanul, idő előtt kidől az élők sorából, annál mélyebben érezzük az elveszést fölötti fájdalom, minél nagyobb szükségét látjuk annak, hogy nemes példák mutassanak jobb irányt azok számára, kiknek minden ohajtása csak az önérdék kielégítésre irányul.

Az elhunyt Kovács Zsigmondban városunk iparos polgárságának oly kiváló tagja dőlt sirba, ki szerény foglalkozásai közben is akként tudott pályatársai közül kiemelkedni, hogy a legszelebb körben becsülést és rokonszenvet vívott ki magának, minek városunk közönsége megható bizonyosságát adta akkor, midőn ravatalát e hó 17-én imponáns tömegben őszinte fájdalommal eltelve állotta körül.

Az őszinte sajnálat ez általános nyilvánulása bizonyítja leginkább, hogy Kovács Zsigmond egyike volt azon ritka egyéneknek, kik jellemük szilárdsága, s a becsületes munkásság eredményei magasan kiemelnek a hétköznapi emberek közül még akkor is, midőn nehéz viszonyok közt kellett a tisztességes megélhetésért küzdeniük.

Sőt épen ilyenkor tűnnek fel igazán „nagy”-ságukban. Mert a születés adta előny, a természet ingyen ajándéka senkinek sem érdeme, de a törhetlen akarattal megőrizni a lélek és szív nemes hajlamait, s követni az élet minden körülményei között, ez az ami előtt őszinte tisztelettel meghajlunk.

Aki hűen betöltötte emberi hivatását az méltó arra, hogy emléktől hálás kegyelettel, követendő például őrizze meg az utódok Kovács Zsigmond nem is lesz hamar elfeledve, mert Rimaszombot város újabbkori, különösen ipartügyi fejlődésében kifejtett tevékenysége által maradó érdemeket vívott ki magának, ugy is mint iparos több kiállításon kitüntetett készítményeivel, ugy is

mint a közélet némely hasznos mozgalmának szervezője és vezetője, s mi csak kötelességünk teljesítjük, midőn e minden tekintetben derék férfiu életrajzához a következő adatokat elmondjuk:

Kovács Zsigmond 1844-ik évben Rimaszombotban született s legifjabb volt ma is élő testvérei között. Szülei Kovács András és Stolez Julianna a különben élénk felfogású gyermeket az elemi oktatás befejezése után Pestre cipész tanoncznak adták egy jó hírű iparoshoz, kinek fölszabadulva, Bécsbe ment, hogy ott szakmáremeit gyarapítsa, a német nyelvet, mint szakmájában akkor még nélkülözhetetlen elsajáthíthassa és üzleti összeköttetést szerzhessen. Hanem a birodalmi város minden szépsége, sőt főnökei előnyös fényes jövőt biztosító ajánlatai sem tudták legyőzni szívében a honvágyat, a testvérei és szülei iránti ragaszkodást és hazajött 1868-ban, hogy itt használjon családjának és a közöngyek. S hogy tevékenységében szerető tanácsja legyen, 1869-ben nőül vette Mancez Mariát, Mancez József városi adószedő fivére árva maradt leányát. Az ifju pár előbb esendes, majd kedves gyermekekkel népesült otthonában zajtalanul, boldogan fáradozott egymásért s szerettei jövőjeért, miközben nemesak üzletük forgalma növekedett, de a közfigyelem is annyira feléjük irányult, miszerint a férj nem feledve hazafiai kötelességét, nem zárkózhatott el attól, hogy a közélet mozgalmában is érvényesítse tapasztalat- és tanulmány útján szerzett ismereteit. Így lett 1884 ik évben a róm. kath. iskola gondnoka, mely tisztében 12 éven át viselte gondját az intézet anyagi érdekeinek; ugyanazén évben választott meg a városi képviselőtestület, majd 1887-ben a kereskedelmi- és iparkamara tagjául, s mint ilyen tagja lett a megyei ipartanácsnak és az iparskolai felügyelő bizottságnak is. 1893. évben a rimaszombati kerületi betegsegélyző pénztár szervezésével bizatott meg, s ebbeli sikeres működése után annak igazgató-elnökeül, — lemondása után pedig — 1894 ik évben igazgatóságú tagjául választott meg. Ezeket kivül tevékeny s majdnem mindig választmányi tagja volt a városunkban keletkezett legtöbb közmívelődési egyletnek, s ő volt az, ki — a többek közt — az iparos ifjak 1882. évben szervezett önképző- és segélyegyletét mint pénztárnok virágzóvá tette: ő volt egyik megalakítója a rimaszombati első — általános — temetkezési társulatnak is, melynek mint halálaig pénztárnoka, s ezen kívül a helybeli általános ipartestületnek, mint előjáróságú tag lett megbecsülhetlen szolgálatait. És mindeme kitüntetések, az ezekhez fűződő fáradozások, anyagi áldozatok egy pillanatra se tették hűtlenné azon elvéhez, hogy minden embernek kötelessége annyit s addig tenni, amennyit s ameddig tőle telik, és a kötelesség teljesítésének tudata elég jutalom. Jellemzi különben az ő — külsőségekre vonatkozó — felfogását az is, hogy bár született nemes ember volt, s joggal viselhette volna — már csak megkülönböztetés okából is — a „kis-czétányi” előnevet, azt sohasem használta, sőt alkalmazottjának egyenesen megtiltotta, hogy őt másként, mint „nemeszes ur”-nak szólítsák, azt tartván, hogy *ilyenné* csak születni lehet.

Ime rövid vonásokban élet és jellemrajza az egyszerű iparosnak, kit e hó 17-ik napján helyzetünk örök pilenőre azon — valóban nem érdemelt — kinos szenvedések után, melyek nagyon korai halálát megelőzték. Betegsége előtt mindig kedves vidám alakja nem fog közénk visszatérni soha, soha, de lelke legalább azok között, akiket őszintén, igazán, önzéstelenül szeretett, bizonyára gyakran megjelenik, hogy — mint életében mindig — szeliden suttogja fölökbe: „A halál az örök élet kezdete; utánam jöttök, ismét találkoznunk, csak higgyetek, reméljete, szeressetek.”

Ugy legyen.

Sz. M.

Hirek és vegyesek.

Tisztújítási bankett. Rimaszombot város képviselőtestülete a f hó 20-án megejtett tisztújításon imponáns tanúságot adta annak, hogy az évek hosszu során át kipróbált erők becsületes munkáját méltányolni tudja, s teljes bizalommal viseltetik jövőben is az eddigi ügybuzgó tisztikar iránt. Ezt megerősítette az is, hogy a választás egyhangulag történt; ami ugyan nem jelenti azt, mint ezt a vármegye egyik oszlopos férfa, a nyilt-zívű és szókimondó főorvos este a fehér asztalnál — inter poculas — nagyon helyesen meg is mondta, hogy a tisztikar hivatásának betöltésére a mostaniakon kívül nem volnaának alkalmas egyének, de mi a mai panamás világban elsőnek tartjuk azt, hogy a város ügyeinek vezetői tetőtől-talpig becsületes, tisztakezü és hűségese hivatalnokok legyenek. És e részben nyugodt lehet a város polgársága, mert e szempontokból a tisztikarhoz szó nem fér, s multjuk garantirozza a jövőt is! Ilyenféle hangulat nyert kitejézt a közgyűlés estőjén, az új tisztikar tisztelőre a kaszinó nagytermében rendezett közbacsorán, melyen illusztris közönség — mintegy 85 ember — vett részt derült, jó hangulatban. Az első szónok *Török János* volt, ki hazafias szellemű, szép beszédben éltette a megyei adminisztráció első tisztviselőjét: Bornemisza László alispánt, utána *Molnár József* szólt s nagy figyelemmel hallgatott, magvas pohárvészöntőtt mondott az ujjonnan megválasztott tisztikarra. *Bornemisza* László alispán emelte fel ekkor poharát, s tőle megszokott ékes-szóállal mondott szépen átgondolt, költői és szónoki részletekben bővelkedő felkőszöntőt, melylyel valóssággal elragadta a szavait feszült figyelemmel hallgató nagy társaságot. Sikerült szónoki beszédzsámot tevő klasszikus törtéja végén Rimaszombot város jövőjét, annak jóléte-ért űritette poharát. E három viharos tetszéssel fogadott pohárvészöntőtt után *Szabó György* polgármester mondott talpraesett tösztot; éltette Hámos Lászlót vármegyénk jeles főispánját; *Glauf Pál* esinos kereskedő felkőszöntőtt mondott *Török Jánosra*, *Bakcsay István* kir. tan. pedig sok életigazságot, füzerezve szellemes ötletekkel, szép töszttában éltette *Szabó György* polgármestert, kinek ő valamikor „ellenjelöltje volt.” Sikerült s zajos tetszönyilatkozatokkal kísért töszttja után ismét *Török János* szólt, s lelkesen éltette *dr. Szabó Samut* a megyei és városi társadalom e kiváló tagját, ki a vacsorát rendezte. Az ily módon provokált főorvos az ő jóüzü, zamatos humorával és nemes, nyiltzívű őszinteséggel emlékezett meg a város új tisztikaráról, s poharát annak jólétére emelte. Utána ujbbal *Bakcsay István* kir. tan. szólt s a jelen voltak zajos tetszése és éljenzése mellett köszöntötte fel a város érdemes és jeles tollu főjegyzőjét: Nagy Ferencet. Majd ismét *Szabó Samu* keltett nagy derültséget

sziporkázó szellemes átiratokból bővelkedő tőszájával, melyben a tulságosan akaratos és pedáns, de talpig becsület-szerető főkapitány: Badányi Gyulát éltette; ugyancsak őt és Barna Imrét, mint a város közrendének két hivatásuk magaslátán álló hatalmas és nélkülözhetlen faktorát köszöntötte fel dr. *Cziner* Miksa; dr. *Zeher* István pedig a tisztviselők érdemes nosztroát: Patay János pénztárnokot éltette. Még *Málik* Vilmos és *Barna* Imre szóltak. Előbbi felkeszavak kíséretében üritette poharát az örök ifjú *Török* János jóváért, utóbbi pedig a város derék polgárságát s a képviselő-testületi tagokat éltette. — A vassoráról szólva, meg kell említenünk, hogy az minden ízében kitűnően sikerült; az ételek pompásak voltak, s *Gömöri* Edét legkezelebb szóval az dcserte meg, hogy a konyhájából került izletes étellekkel s a jó borral mindenki teljesen meg volt elégedve. E dicsőre pedig méltán büszke lehet!

Esküvő. Dr. *Auerbach* Lajos roznói tehetős orvos f. hó 28-án esküszik örök hűséget Besztercebányán a bájos és szép *Brief* Gizella úrhölgynek.

Halálozás. *Rakottay* Danó helybeli derék cukrászt súlyos csapás érte. Fiai fiatal felesége, kívül még csak három év óta élt boldog házasságban, f. hó 21-ikén elhunyt. A haláláról szóló gyászjelentés így szól: *Rakottay* Danó és gyermekei: Emma és Irma; — *Gazda* Gusztáv és neje *Matyó* Anna, gyermekeik: Gusztáv, Etel és Antal; — *Rakottay* János és neje *Kovács* Jozefa gyermekeikkel; — *Rakottay* Irma és férje *Cserepka* Samu gyermekével a több rokon nevében is szomorodott szívvvel jelentik a forrón szerető hitves, gondos anya, felejtethetetlen gyermek, jó testvér, sógornó és rokon *Rakottay* Danóné sz. *Gazda* Irmának folyó évi január hó 21-én reggeli 1/4 órakor, életének 27-ik, boldog házasságának 3-ik évében, a halotti szentségek ajtatos felvétele után történt gyászos elhunytát. A drága halott hűlt teteme szerdán, január hó 22-én, d. u. 3 órakor fog a róm. kath. egyház szertartása szerint a rimaszombati sírkertbe örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent-miséadkozat esütörtökön, január hó 23-án, reggeli 9 órakor fog a rimaszombati róm. kath. templomban a Mindenhatóknak bemutattni. Áldás lebegjen az elhunyt drága havi felett! Rimaszombat, 1896. január 21-én.

Tanáraink dicsősége. A polgári iskolai tanárok országos értekezletet tartottak most Budapesten, melyen az egybegyűlte városunk jeles fiát: *Perjéssy* László nagy-roczei állami polgári iskolai igazgatót választották meg elnökükné. Ő vezette aztán az értekezlethez küldött deputációt a pártklubokba, hírlapokhoz, írők „Otthonába” és végül a miniszter elé, aki megígérte, hogy segít az állami polgári iskolai tanárok helyzetén és hogy a polgári iskolának új szervezetet ad. Ezen híránkkal kapcsolatban megemlítjük, hogy a vallás és közoktatásügyi miniszter leiratot intézett vármegyénk kir. tanfelügyelőjéhez, melyben a *dobszai* állami polgári iskola derék tanári testületének a legmelebbebb hangu elismerését fejezi ki azon sikeres eredményért, melyet *Szuppán* Vilmos kiküldött miniszteri biztos tavaly ez iskolában tapasztalt. Gratulálunk.

Athléták közgyűlése. A Gömörmegei athlétikai klub f. évi február hó 2-ikén d. u. 2 órakor tartja évi közgyűlését a klub helyiségében (Gömuúiumi tornacsarnok.) A közgyűlés tárgyai: 1. A múlt 1895. évről szóló választmányi jelentés; 2. a múltévi számadások felett való határozathozatal; 3. a tisztviselők, választmány és a számvizsgálók megválasztása; 4. a jövő évi költség-előirányzat megállapítása; 5. az alapszabályok módosítása; 6. a közgyűlésig beérkező esetleges indítványok. — A közgyűlésre szóló meghívók a tagoknak már szétküldettek, s annak hangsúlyozása mellett, hogy a kitűzött tárgyak fontossága szükségessé teszi a bővebb megbeszélést, az elnökség a tagok minél nagyobb számban való megjelenést kéri.

Virághullás. A vidékünkön mindenfelé ismert és előkelő *Sarlay* családot Ajnácskőben megrendítő gyászeset szomorította meg. F. hó 17-ikén 12 éves *Gizella* nevé kedves tagja a családnak, a szülők és rokonság mely bánatára elhunyt. Temetése f. hó. 19-ikén nagy részvét mellett ment végbe *Losonez*-re. A család következő gyászjelentést adta ki: Nagyszarló *Sarlay* Pál és neje *ragályi Halász* Franciska, továbbá gyermekük *Helen*, fia: *gróf Vay* Tiborral; *Soma*; *Iren* és az egész rokonság fájdalomtól megtört szívvvel tudatják, kedves leányuk, illetőleg testvérünknek, a korán letört virágnak: *Sarlay* *Gizellanak* élete 12-ik évében súlyos betegség folytán, folyó évi jan. hó 17-én d. u. fél 5 órakor történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hűlt tetemei folyó jan. hó 19-én, vasárnap délután 3 órakor fognak *Losonez*-re, az ev. ref. szertartás szerint a örök nyugalom helyére eltemettetni *Ajnácskő*-n, 1896. évi jan. hó 17-én. Áldás és béke lengjen a korán letört virág kedves porai felett!

Katonaság Rimaszombatban. Az már bizonyos, hogy a hegyben állomásozó 17-ik társaság a nyári hadgyakorlatok után nem tér vissza többé városunk kaszárnyába, hanem bevonul a *Miskolc*-zon újonnan épült nagy tüzérségi laktanyába, az üresen, árván maradt laktanyák bizony áhitóznai fognak egy kis katonaság után, melynek megszerzése máris sok gondot ad városunk nemes előjárásának. Az ügyet most vármegyénk kitűnő főispánja: *Hámos* László vette kezébe s e napokban az ő vezetése mellett *Szabó* György polgármester és *Barna* Imre városi kapitány megy *Kassára*, hogy új katonaság szerzése végett az illetékes köröknél lépést tegyenek. A főispán hathatós támogatása és közbenjárása mellett az bizonyára sikerülni is fog.

A „Gömörmegei egyetemi ifjak köre”: 15-én (szerdán) tartotta meg e havi közgyűlését *Bodor* Dező elnöke alatt. A folyó ügyek elintézése után a márczius hóban rendezendő, estély és milleniumi kénti megünneplése került szóba. Elénk eszmecseré után a közgyűlés egy előkészítő bizottságot küldött ki, mely *Netkovszky* Ernő elnöke alatt *Báthory* Andor, ifj. *Glaufl* Pál, *Korsós* Zoltán és *Netkovszky* Albert tagokból áll s a mely bizottságnak feladata a javaslatok kidolgozása s a program összeállítás. A bizottság a napokban ült össze s egy nagyszabású tervet dolgozott ki, a melyet a február hó 1-én tartandó közgyűlés elé terjeszt.

A jolsvai kaszinó félszázados jubileuma. Nagy és szép ünnepségekre készül *Jolsva* város derék és hazafias közönsége. Az ottani kaszinó ugyanis február hó 1-én ünnepi fennállásának 50 éves jubileumát. Természetes, hogy az ünnepély iránt már most is nagyfokú érdeklődés mutatkozik, s ez maga is biztosítja az ünne-

pély fényes sikerét. A hozzánk beküldött meghívó szerint az ünnepély programja ez: 1. Kaszinói diszközgyűlés a vendéglő nagytermében 1896. február hó 1-én d. u. 8 órakor. Sorrend: a) Megnyitó beszéd. Tartja: Dr. *Hensech* Géza, egyleti elnök. b) A kaszinó 50 éves története. Irta s felolvassa: *Homolcsák* Antal, egyli jegyző. c) Záróbeszéd. Tartja: *Jurin* Samu, egyli alelnök. 2. Közvácsora a kaszinó helyiségében este 7 órakor. Jelentkezések *Meskó* Miksa egyleti pénztárosnál eszközölendők. Az ünnepélyek sorozatát nagyszabású táncmulatság tejezi be, melyről a farsangi mulatságok között emlékezünk meg.

Allami ménnek kiosztása. Pusztai Szabadkán az állami méneknek fedező állomásaira való kiosztása f. január hó 28-án megy végbe. Az érdekelteket az alkalmi lapunk útján is meghívja *Farkas* Ábrahám.

Halálozás. *Molnár* Alajos fazekas-zsaluzsányi kántor tanító életének 64. és tanítói működésének 45-ik évében folyó hó 15-én meghalt. A megboldogult a magyarosítás terén sok érdemeket szerzett. Özvegye és három kiskoru gyermeke siratja, az elhunytat a község lakosságának őszinte részvétel mellett helyezték örök nyugalomra.

Ne izéljünk. A „Rozsnói Híradó” már most a második vasárnap haragszik azért a tréfas közleményért, melyet néhány fővárosi lap is reprodukált, a melyben azt írták, hogy *Rozsnón* találták ki a módját az Óceán lecsapolásának. Hát ez a közlemény nem akart lenni se „viccz”, se „gúnny”, hanem egyszerűen csak egy kis ártatlan *farsangi tréfa*, aminőt más nyomdafédkpusztítók is elkövetnek az Óceántól még meg nem szabadtott földgolyóbison. És ha még *rosz* lett volna is ez a tréfa: akkor se muszáj azért olyan szörnyűséges rettenetes módon haragudni és „társadalmi uton való megtorlásokkal” (juj!) fenyegetőzni két hét óta minden istenadta vasárnap, mert tessék elhinni, hogy éppen nincs ok a haragra, ha meggondoljuk, hogy ezt a *rosz* tréfa! — *Rozsnó*-ra beszélek, ott találták ki, onnét írták meg lapunknak. Sőt ott nevetnek is rajta legtöbbit, és a „Rozsnói” kivéve, senki se haragszik miatta. Így hát a mi *rosz* van benn, annak se mi vagyunk az okai. Ezeréves iránt szívesen visszaszívjuk a közleményt és elismerjük, hogy ama hírlők, miszerint a rozsnóiak találták ki a tengerek lecsapolásának módját, nem felel meg a valóságnak. Az egész egy „légből kapott koholmány.” Sőt mind ennek a hegyébe még azt is elismerjük, hogy csakugyan irigyeljük a rozsnóiakat a villamos világitásukért, de ők is irigyelhetnek bennünket, mert mi meg nemsokára Röntgen-féle fénysugarakkal fogunk *Batyiban* világitani. Nohát most már reméljük, hogy csak helyreállt a „két barátságos s egymással hadilábon nem álló” nagyhatalom között az európai egyensúly. Ha még ez az „elégítétel” sem volna elég: akkor kérjük tisztelt lap-társunkat: sziveskedjék talpraesettebben „visszaviczézni” bennünket. Tessék elhinni: mi nem fogunk idegeskedni és meethingelni, társadalmi retorsiókkal fenyegetőzni, mert az még nevelésesebb, mintha valaki feltalálta volna a tengerek kiszáritásának módját. Ej no, hát ne izéljünk. Beküljünk ki.

Kereskedő ifjak bálja. A „rimaszombati kereskedő ifjak egylete” Rimaszombatban, 1896. évi febr. hó 2-án a „Három Rózsa” vendéglő dísztermében saját pénztára javára zártkörű táncvirgalmat rendez, melyre a meghívókat székelte a rendező bizottság. Ennek elnöke *Dr. Krausz* Gyula. A bizottság tagjai: *Dr. Szeless* Ödön, egyleti elnök, *Tilkovszky* István, rend. biz. jegyző, *Diekmann* László, rend. biz. titkár, *Bornemisza* Elemér, *Böhm* Henrik, *Breibart* Árpád, *Bródy* Andor, *Buckner* Ferencz, *Cservény* Miklós, *Döszeghy* Zsigmond, *Eckstein* Samu, *Eperjessy* József, *Feledy* Ferencz, *Grosinger* Miksa, *Hamaliár* Lajos, *Hexner* Miksa, *Jaresik* József, *Dr. Kármán* A. Ernő, *Kohn* Albert, *Kostyál* Gyula, *Kramer* Gábor, *Krausz* Gusztáv, *Klein* Marczell, *Langhoffer* Győző, *Lóvai* Izsó, *Lefkovits* Ferencz, *Lovass* Árpád, *Omazta* Rózsa, *Perez* Samu, *Rónay* Gyula, *Redlicsi* Sándor, *Dr. Schweighoffer* Ferencz, *Dr. Szabó* Károly, *Szelezky* Árpád, *Tabory* Róbert, *Tibély* László, *Vozáry* Béla, rend. biz. tagok. Kezdeté 9 órakor. Családjegy: 2 frt 50 kr. személyjegy: 1 frt, karzatjegy: 1 frt. Felülvezetések közzönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A mulatság iránt városunk köreiből nagy érdeklődés mutatkozik.

Hirtelen halál. *Jánosiban* f. hó 19-ikén *Szojka* Lajos ottani gazda ember egy tinót akart megfékezni, s mikor teljes erejével ráütött, *Szojka* összeesett és nyomban meghalt; gutaütés érte. A kihívott *Szabó* Károly dr. városi orvos csak a bealott halált konstátálta. — Ugyancsak hirtelen halállal mult ki *Szerényi* Géza körjegyző f. hó 19-ikén *Rónapatakon*. A fiatal körjegyző csak néhány

nap előtt nősült meg, s most mély bánatba merült fiatal özvegye siratja.

Vadászkaland. Érdekes kalandja volt *Koreny* Gyula főerdőmesternek a múlt héten egy szelezi erdőben tanyázó vadkannal. A rőfgő egy jól irányzott lövés-sel nyakszirten találva terítékre került. Előbb azonban támadást intézett *Koreny* ellen, még pedig cly hirtelen, hogy a máskülönbön kitűnő vadásznak nem volt ideje arra, hogy fegyverét újból megtölthesse, minék következtében a támadó vad elől észlesterűbbnek látta félre vonulni, de a bokorban megakadva elesett. A vad keresztül ugrott rajta, anélkül, hogy megsértette volna s elmenekült. Ugyanezen halálra sebzett vadkannal egy másik szelezi vadásznak is volt kalandja, ki újból megsebezte, de a még mindig élő s életéhez makaesul ragaszkodó állatot csak hosszabb viaskodás után tudta ki-vegezni, miáltal fegyvere is teljesen összetört.

Köszönet. Mindazok, kik forrón szeretett drága fiám, ugyszintén, kik istenben boldogult feledhetlen drága nőm teemet, sőt, illetőleg végtisztességün való megjelenésükkel fájdalommat enyhítették; fogadják ez uton is köszönetem nyilvánítását. *Rakottay* Danó.

Szerkesztői üzenetek.

Pécs. Sorait vettük A kérdéses cikket is már rég megkaptuk, de csak most keríthettünk sort rá. Dolgozatait szívesen fogadjuk bármikor és bármely genben. Fogadják szíves üdvözlőnket.

Felelős szerkesztő: Dr. VERES SAMU.

Báli selyemszöveteket 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként — valamint fekete, fehér, színes **Henneberg-selyem** 35 krtól 14 frt 65 krig méterenként szima, csikos, kockázott, mintázott, damaszt stb. (minégy 240 különböző minőség, 2000 szín és mintázatban stb.) a megrendelt árupostabér és vámmentesen a házhoz szállítva mintákat postafordultával küld: **Henneberg G.** (es és k. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Svájcba ezimzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

Ajánlkozás.

Egy a jobb körből való nő ajánlkozik valamely uri családhoz mint társalgóné vagy házvezetónének, esetleg beteg mellett ápolónéi állást is elfogad — Megkeresések e lap kiadói hivatalába intézendők.

Bérbeadó lakás.

A *Kossuth*-utca 7-ik számu sarokház, mely 5 szoba, konyha, éléskamara, a ház alatt kitűnő pincze, s magános udvarból áll és különösen **kávéház** vagy **vendéglő**nek igen alkalmas. **f. év május 1-től** bére kiadó. — Bérelni szándékozók *Rimaszombatban* a tulajdonos **özv. Csesznek Pálnéval** értekezhetnek.

Hirdetmény.

5393 sz. — A rimaszombati kir. törvényszék közhírré teszi, hogy a m. kir. államvasutatnak a **tornalliai államvasuti állomás kibővítése** iránti kisajátítási ügyében a *Tornallya* község határában fekvő tornalliai 100. 23. 252. és 214. számu tkvben 451. és 452. hrszámu *Hámos* Árpád, *Hevessy* Bertalan, *Firsik* Jakab és *Lissauer* Emil jogutódai és a *Gömöri* faipar részvény-társaság tulajdonát képező, a beterjesztett tervrajzban és kártalanítási iratokban megjelölt ingatlaura nézve, a kártalanítási eljárás határidejéül az **1896. évi február hó 10-ik napjának d. e. 10 óráját** a helyszíne **Tornallya község közházához** tűzte ki, mely napra és időre az összes érdekeltek, valamint a távollevők és ismeretlen tartózkodásuak számár **ügygondnokul** kinevezett **Kovács Miklós** hites ügyvéd oly figyelmeztetéssel idéztetnek meg, hogy elmaradásuk a kártalanítás feletti érdemleges határozat meghozatalát nem fogja gátolni

Rimaszombat, kir. tszék 1895. évi deczember hó 28-án.

Benkovich,
k t jegyző.

Kubinyi,
k. t. elnök.

Számtalan különféle francia illatszere.

LEGSZEBB NŐ

A **BÁLI CZIKKEK** a legnagyobb választékban és meglepő szolid árak mellett állanak a nagyérdemű közönség becses rendelkezésére.

Nem a mindennapi szokás hozza magával, hogy t. olvasóim figyelmét magamra vonjam, de miután egyedüli ez a pontos és szolid kiszolgálás, ez uton bátorodom a melyen tisztelt közönség pártfogásáért esedezni.

Raktáromon minden kényelemmel egybekötve dus váasztkban találhatók: **Belépők, legyezők, harisnyák, keztyük, virág-diszek, kivágott-és magas-, bőr- és lack-czipők, selyem-, battiszt- és len-zsebkendők, chenilla- és selyem schwalok** stb. stb.

Nem kevésbé ajánlom a n. é. közönség becses figyelmébe uri divatosztályomat, hol ép ugy mint a nőiben a legújabb és legfinomabb kivitelű cikkek találhatók, u. m.: **Nyakkendők, harisnyák, báli himzett ingek, csapó klakk, lack fél- és magas czipők, selyem kendők, fehér és vadgalambszürke glâce-keztyük** és még számtalan itt elő nem sorolt cikkek.

Számos látogatásért esdve

illő tisztelettel

REISZ JÓZSEF.

Rimaszombat, Deák Ferencz-utca.

A legjobb gyártmányu arcz-punderek.

Kiadó lakás.

Rimaszombatban a Losonczy-utczán egy három szobás lakás hozzátartozó konyha, kamara, pincze, kert és istállóval vagy istálló nélkül **1896. év május hó 1-ére** bérbbe kiadó

Értekezhetni lehet **Özv. Stelkovits Istvánné** tulajdonossal.

Meghivás.

A „Putnoki népbank“

mint takaré- és kölcsönözvetkezet Putnokon a „Vám“ vendéglő nagytermében: **1896-ik évi február hó 12-én d. e. 10 órakor tartja**

évi rendes közgyűlését.

A közgyűlés tárgyai:

1. Igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése.
2. Mérleg és számadás jóváhagyása
3. Üzletnyeremény mikénti felosztása.
4. Részvény-társasággá való alakulás s ebből kifolyólag az új alapszabályok megállapítása.
5. Atalakulás esetén az elnök, titkár, igazgatóság és felügyelő bizottság megválasztása. Putnok, 1896. január 14-én.

Az igazgatóság.

Meghivás

a nagyrőcei kölcsönös segélyszövetkezet f. 1896. évi február hó 2-ik napján, délutáni 2 órakor tulajdon helyiségében megtartandó **rendes közgyűlésre.**

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnök választása ad hoc.
2. Igazgatósági jelentés.
3. Felügyelőbizottsági jelentés.
4. Az 1895-ik évi mérleg tárgyalása, esetleg jóváhagyása és felmentvény megadása.
5. Az osztalék megállapítása.
6. A felügyelőbizottság választása.
7. A tisztviselők jutalmazása.
8. Egyéb folyó ügyek elintézése.

Nagy-Rőcén, 1896. január 3-án.

3-3 **Az igazgatóság.**

Hirdetmény.

503. sz. — Alulírt bírósági végrehajló az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a rimaszombati kir. törvényszék 1895. évi 3625. p. számú végzése következtében **Farkas Gyula** ügyvéd által képviselt **Kellner Herman** putnoki lakos felperes javára **Ondricsák József és Lipták István** abafali lakos alperesek ellen 153 forint s jár. erejéig 1895. ik évi augusztus hó 9-én foganatosított biztosítási végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1152 fortra becsült őszi és tavaszi termények, 2 db. igaz ló, 1 db. esődör, 2 db. tehén, 1 db. tinó, 1 db. eskő, sertés, gazdasági eszközök s egyéb tárgyakból álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a tornallyai bíróság 2432/1895. sz. végzése folytán 153 forint tőkekövetelés, 1895. évi augusztus hó 1-5-0 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 46 forint 30 krban bírósálag már megállapított költségek erejéig Abafala községben alperesek lakásán leendő esz-közlésére **1896. évi január hó 28-ik napjának** délelőtti 9 órája határidővel kintüzetit és ahhoz a venni szándékozókat oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX t.-cz. 107. és 108. §. értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is el fognak adatni.

Kelt Tornallyán, 1896. évi január hó 13. napján.

Záborzsky Sándor kir. bir. végrehajtó.

Haszonbérlet.

Egy saját kezelésbeni ca 1000 holdas tagosított birtok, az országot mentén, Rimaszombattól fél órányi távolságban, — a hozzátartozó urilak és gazdasági épületekkel együtt — **1896. év október 1-től** haszonbérbe kiadó. **Czim:** a kiadóhivatalban.

Hirdetmény.

A honvédségnél valamint a közös hadsereg-nél szolgálati kötelezettségöknek eleget tett **zenében jártas egyének fölhivatnak a m. kir. pozsonyi honvédenekarba való önkéntes belépésre.** — Az önként jelentkező alkalmazhatóságához képest lesz díjazva, illetve ugyanazon javadalmazást élvezi, mint a közös hadseregbeli zenészek. — Az önként belépni óhajtók folyó évi **január hó 29-ig Besztercebányán a m. kir. 16. honvéd kiegészítő parancsnok-ságnál** akár írásban, akár szóbelileg **jelentkezhetnek.**

Schneider, őrnagy, kieg. parancsnok.

1-2

4630. sz. Pályázati hirdetmény.

Gömör-Kishegy t. e. vármegyék tornallyai járásában az ujonnan rendszeresített és időközben lemondás folytán üresedésbe jött **gömör-panyiti körjegyzői és állami anyakönyvvezetői** teendői ellátásának kötelezettségével járó **állásra** az 1886. évi XXII. t. cz. 77. és következő §-ai értelmében pályázatot nyitok.

A kör székhelye Gömör-Panyit; hozzá tartoznak Beretek és Csoltó községek. — A körjegyzői évi fizetés 450 forint, lakbérletmény 100 forint. Irodai átalány küldönzés- és napidij pedig szintén 100 forint. Összesen tehát 650 forint osztr. ért.

Felhívom tehát mindazokat, akik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy az 1883. évi I. t.-cz. 6-ik §-ában jelzett képesítéseket és az eddigi alkalmazásukat igazoló okmányokkal felszerelt pályázati kérvényeket hozzám bezárólag az **1896. évi január hó 29-ik napjának** d. e. 9 órájáig okvetlenül nyújtsák be, mert a később beérkezettek figyelembe vételme nem fognak.

A választás az 1896. évi január hó 30-ik napjának d. e. 10 órájáig Gömör-Panyit községben, mint a kör székhelyén fog megejtetni.

Tornallya, 1895. december hó 27-én.

Szontagh Zoltán, főszolgabíró.

Kiadó lakás.

Egy kényelmes lakás: melyhez négy szoba, egy előszoba, kamra, pincze, padlás, fatartó és egy darab zöldséges kert tartozik, **1896-ik év május 1-ére** bérbe vehető. A feltételek iránt értekezhetni lehet Rimaszombatban Losonczy-utca **Trajtler Sámuel** tulajdonossal.

2-3

Hirdetmény.

2253. sz. A nagyrőcei kir. járásbíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **a m. kir. kincstár** végrehajtatónak **Gyurove Zsuzsanna** végrehajtást szenvedő elleni 16 forint 40¹/₂ kr. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyben a rimaszombati kir. törvényszék (a nagyrőcei kir. járásbíróság) területén lévő Gerlicze község háttárában fekvő a Gyurove Zsuzsanna tulajdonát képező gerliczei 23. stvjyben foglalt ingatlanok felerészére az árverést 420 forintban ezennel megállapított kikialtási árbán elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az **1896. évi február hó 6-ik napján** délelőtti 10 órakor Gerliczén a község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is, eladatni fog.

Árverezni szándékozókat tartoznak az ingatlanok becsárának 10% -át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezébe letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Nagyrőcén, 1895. augusztus hó 29. napján. A nagyrőcei kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság.

Mattyasovszky, kir. bjró.

Az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából az államtól engedélyezett

II. MAGYAR OSZTÁLY-SORSJÁTÉK

Kibocsátás: 120,000 sorsjegy 45,007 három osztályba osztott nyereménnyel és egy jutalomdijjal.

HUZÁSOK:

I. osztály				II. osztály				III. osztály			
1896. február 5—8-ig.				1896. márczius 11—14-ig.				1896. május 12—28-ig.			
Árak az I. osztályra:				Teljes sorsjegyek árai: (mindhárom osztályra érvényes)							
1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy	1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy	1 egész	1 fél	1 tized	1 huszad sorsjegy
20.—	10.—	2.—	1.— forint	60.—	30.—	6.—	3.— forint				

A nyeremények teljes adó- és illetékmentességet élveznek és minden levonás nélkül fizettetnek ki: a huzások az állami hatóságok felügyelete alatt állanak és egy kir. körjegyző jelenlétében ejtetnek meg.

Midőn a sorsolási tervezetet föntebbiekben közlébe tesszük, egyben köztudomásra hozzuk, hogy a sorsjegyek mátol fogva a falragaszokon jelzett elírásoknál a fenti eredeti árokon kaphatók.

Budapest, 1895. december 24.

Magyar Osztály-Sorsjáték Igazgatóság.

Minden 3-ik sorsjegy nyer. **Még soha nem létezett nyereményesélyeket nyujt az államtól engedélyezett** **Minden 3-ik sorsjegy nyer.**

II. Magyar Osztály-Sorsjáték

45,007 három osztályba osztott pénznyeremény 9.200,000 korona összértékben.

Lepnagyobb nyere mény a legkedvezőbb esetben **Egy Millió korona**

Az I. osztály huzása			A II. osztály huzása			A III. osztály huzása		
1896. február 5—8-ig.			1896. márczius 11—14-ig.			1896. május 12—28-ig.		
Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:			Nyereménytervezet:		
Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona	Nyeremény	korona	korona
1 á	80000	80000	1 á	100000	100000	1 jutalomdij	600000	600000
1 "	60000	60000	1 "	60000	60000	1 "	400000	400000
1 "	40000	40000	1 "	40000	40000	1 "	300000	300000
1 "	30000	30000	1 "	30000	30000	1 "	200000	200000
1 "	20000	20000	1 "	20000	20000	1 "	100000	100000
1 "	15000	15000	1 "	15000	15000	2 "	40000	80000
1 "	10000	10000	1 "	10000	10000	2 "	20000	40000
2 "	8000	16000	2 "	8000	16000	5 "	10000	50000
8 "	4000	32000	8 "	4000	32000	10 "	8000	80000
10 "	2000	20000	10 "	2000	20000	34 "	6000	204000
13 "	1000	13000	13 "	1000	13000	100 "	2000	200000
100 "	400	40000	100 "	400	40000	200 "	1000	200000
860 "	200	172000	860 "	200	172000	2650 "	200	530000
9000 "	80	720000	9000 "	120	1080000	22000 "	150	3300000
10000 nyeremény összesen 1268000			10000 nyeremény összesen 1648000			25007 nyeremény és egy jutalom 6284000		

Árak az I. osztályra: **Teljes sorsjegyek árai** (mindhárom osztályra érvényes)

1/1	1/2	1/10	1/20	1/1	1/2	1/10	1/20
20.—	10.—	2.—	1.— forint	60.—	30.—	6.—	3.— forint

ajánlja és széküldi az összegnek előzetes beküldése mellett vagy utánvéttel

Heintze Károly, Budapest, Szervita-tér 3.

Sürgönyözim: **Lottoheintze, Budapest.** Biztonság szempontjából ajánlatos, hogy a sorsjegyeknek ajánlott levében való küldése kívántassék és a fenti eredeti árk mellett osztály-sorsjegyeknél ajánlott levelek portója és nyereményjegyek díja fejében 25 kr. — teljes sorsjegyek megrendelésénél pedig portó és 3 nyeremény-jegyzékért 50 kr. küldendő be — Az első magyar osztály-sorsjáték alkal-mával tisztelt vetőim között a következő főnyereményeket osztottam ki: 400.000, 200.000, 100.000 80.000, 50.000 koronásak stb.

Sürgönyözim: **Lottoheintze, Budapest.**